RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 219.872 van 20 juni 2012
in de zaak A. 202.477/XIV-33.703

In zake : Mohamad Zarif SAFDARI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Maria Van Weyenberghe
kantoor houdend te 1930 Zaventem
Stationsstraat 4
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefaan Verbouwe
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 november 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 24 oktober 2011 waarbij werd vastgesteld dat de verzoeker "niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 'Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen' van de programmawet van 24 december 2002", waardoor zijn plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 juni 2012.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Maria Van Weyenberghe, die verschijnt voor de verzoeker en advocaat Stefaan Verbouwe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker komt samen met zijn broer op 8 juni 2011 België binnen, zonder identiteitsdocumenten, en dient op 10 juni 2011 een asielaanvraag in. Hij verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op

31 december 1994 . Op 10 juni 2011 wordt de verzoeker onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij.

Aangezien er twijfel is omtrent de ingeroepen leeftijd van de verzoeker, vraagt de dienst Vreemdelingenzaken aan de dienst Voogdij om een leeftijdsonderzoek uit te voeren.

Op 5 september 2011 legt de verzoeker een taskara neer.

In het Universitair Ziekenhuis Sint Rafaël (KULeuven) ondergaat de verzoeker op 9 september 2011 een medisch onderzoek waaruit blijkt dat hij op dat (moment) zeker ouder is dan 18 jaar.

Vervolgens concludeert de dienst Voogdij dat de verzoeker "niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 'Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen' van de programmawet van 24 december 2002. Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van Mijnheer Mohamad Zarif Safdari van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing".

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoeker voert als enig middel aan:

> "3.1. De Minister is tekortgeschoten in zijn motiveringsplicht.
> De Minister weerhield in de beslissing de volgende motiveringen:
> 'Overwegende dat op 5 september 2011 betrokkene een taskara, afgegeven op 19 september 2010 in Ghazni, Afghanistan, voorlegt, welke vermeldt dat hij 16 was in 1389 (2010/2011),
> [...]
> Overwegende dat uit het medisch onderzoek blijkt dat betrokkene meer dan 18 jaar oud is en dat de taskara niet van die aard is om het resultaat van het leeftijdsonderzoek tegen te spreken;
> Dat geconcludeerd werd dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 'Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen' van de programmawet van 24 december 2002 en bijgevolg het verval van de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van verzoeker van rechtswege vervalt'
> Dat echter reeds genoeg geweten is dat deze testen niet sluitend zijn;

Dat de Nationale Raad van de Orde van Geneesheren in zijn vergadering van 20 februari 2010 duidelijk heeft gesteld dat:

- verschillende factoren (etnische, genetische, endocrinische, sociaal-economische, nutritionele, medische) de groei van een individu kunnen beïnvloeden;
- de tabellen voor de botleeftijdsbepaling die als referentie dienen, zijn opgemaakt op grond van een bepaalde bevolking; de meest gebruikte zijn gebaseerd op de westerse blanke bevolking. Opdat de verwijzing relevant zou zijn, dient de persoon op wie ze toegepast worden tot dezelfde bevolking te behoren.
- De dentale criteria hangen in het bijzonder af van de etnische oorsprong en van het sociaal-economisch en nutritioneel niveau van het individu.
- Voorts schuilt een moeilijkheid in de reproduceerbaarheid van de interpretatie van de onderzoeken tussen de verschillende deskundigen.

Dat de Nationale Raad besluit als volgt:

- schatting houdt altijd een onnauwkeurigheidsfactor in en kan bijgevolg slechts leiden tot een betrouwbaarheidsinterval
- twijfel moet altijd uitvallen in het voordeel van de persoon die verklaart minderjarig te zijn

Dat in casu een dentaal onderzoek werd uitgevoerd ;

Dat de dentale criteria in het bijzonder afhangen van de etnische oorsprong en van het sociaal-economisch en nutritioneel niveau van het individu.

Dat de gehanteerde maatstaven slaan op een persoon van de westerse samenleving;

Dat verzoeker niet westers is;

Dat er slechts één wijze van leeftijdsbepaling is gebeurd;

Dat hij bovendien een taskara heeft, volgens hetwelk hij minderjarig is;

Dat deze taskara niet vals blijkt te zijn;

Dat bijgevolg bij twijfel, dit dient uit te vallen in het voordeel van de persoon die verklaart minderjarig te zijn;

Dat de Minister niet aantoont waarom hij het originele bewijsstuk niet aanvaardt en voorrang geeft aan een twijfelachtige leeftijdsbepaling ;

Dat de beslissing bijgevolg niet wettelijk gemotiveerd is;

Door deze motieven ingegeven en onder voorbehoud van motieven, later te ontwikkelen na inzage van het administratief dossier,

Dat hij de art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt;".

Beoordeling

5. Artikel 7 §1 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de programmawet van 24 december 2002 bepaalt dat wanneer de dienst Voogdij of de overheden bevoegd voor asiel, toegang tot het grondgebied, verblijf en verwijdering, twijfel koesteren omtrent de leeftijd van de betrokken persoon, de dienst Voogdij onmiddellijk een medisch onderzoek door een arts laat uitvoeren teneinde na te gaan of die persoon

al dan niet jonger is dan achttien jaar. Artikel 7 §2 van voornoemde wet bepaalt dat indien uit het medisch onderzoek blijkt dat betrokkene jonger is dan achttien jaar, mits voldaan is aan enkele voorwaarden, er een voogd wordt aangewezen. Indien uit het medisch onderzoek blijkt dat de persoon in kwestie ouder is dan achttien jaar, dan vervalt de plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege.

Het medisch onderzoek is aldus door de wet ingesteld als ultiem bewijsmiddel om de al dan niet minderjarigheid van de betrokkene te achterhalen ingeval er twijfel is omtrent zijn leeftijd.

De verzoeker ontwikkelt een algemene kritiek op het medisch onderzoek zonder concreet aan te tonen dat het onderzoek dat werd uitgevoerd door de arts op onbetrouwbare wijze is verlopen. De verzoeker weerlegt niet dat het medisch onderzoek met de vereiste deskundigheid is gebeurd en dat de arts bij zijn beoordeling van de objectieve gegevens die hem voorlagen, rekening heeft gehouden met alle beoordelingsgegevens die in de huidige stand van de wetenschap gemeenzaam aanvaard worden. De verzoeker voert bovendien aan dat "in casu een dentaal onderzoek werd uitgevoerd". Uit het administratief dossier blijkt vooreerst dat de conclusie van de medische leeftijdsbepaling steunt op een drieledig onderzoek: naast een tandheelkundig onderzoek vond ook een radiografie van de handpols en een radiografie van het sleutelbeen plaats. Tevens blijkt dat de arts eventuele afwijkingen ten gevolge van genetische, etnische e.a. factoren heeft opgevangen door een standaarddeviatie te hanteren. De wetgever heeft met de medische leeftijdstest overigens niet de bedoeling gehad de exacte leeftijd van de verzoeker te laten achterhalen: er moet enkel uitsluitsel zijn over de al dan niet minderjarigheid van de verzoeker.

In tegenstelling tot hetgeen de verzoeker in het middel laat uitschijnen, dient de dienst Voogdij een neergelegde taskara niet te laten primeren op het medisch onderzoek.

Hieromtrent kan, onder meer, gewezen worden op de tweede paragraaf van artikel 28 van de Wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht (WIPR), die bepaalt dat het tegenbewijs van de door de buitenlandse overheid vastgestelde feiten met alle middelen mag worden

aangebracht. Het tegenbewijs leveren van de feiten zoals vastgelegd in een buitenlandse authentieke akte, is dus hoe dan ook altijd mogelijk. Het resultaat van een medische leeftijdsbepaling vormt dergelijk (tegen)bewijsmiddel.

In casu blijkt uit de bestreden beslissing dat de dienst Voogdij steunt op de conclusie van de arts uit het medisch onderzoek, -waarvan de verzoeker niet aantoont dat het "twijfelachtig" zou zijn-, conclusie die de verzoeker als meerderjarig aanduidt (zelfs minimum 21,2 jaar). Dit is het motief waarop de beslissing omtrent het verval van de voogdij steunt. Tevens blijkt dat de dienst Voogdij de taskara niet als bewijskrachtig aanvaardt om de resultaten van dat medisch onderzoek te weerleggen.

In formeel opzicht is de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd: de verzoeker kent namelijk de reden waarom de bestreden beslissing werd genomen d.i. omdat uit het medisch onderzoek blijkt dat hij meerderjarig is.

Het enig middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 20 juni 2012, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,

bijgestaan door

Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Christophe Verhaert **André Beirlaen**